

ლოქსი

გაზეთი გამოდის
1993 წლიდან

თავისუფალი დემოკრატია რაიონული საბჭოს ორგანო

№153 (6378) 22 დეკემბერი შაბათი 1990 წელი ფასი 3 კაპიკი

საინფორმაციო ცნობა

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური

კომიტეტის პლენუმის შესახებ

15 დეკემბერს თბილისში შედგა საქართველოს კომუნისტური პარტიის XXVIII ყრილობის მიერ არჩეული ცენტრალური კომიტეტის პირველი პლენუმი. პლენუმზე სიტყვით გამოვიდა საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი ავთანდილ მარგალიტი.

პლენუმმა განიხილა საორგანიზაციო საკითხები.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანად ჯერჯერობით არჩეულია გრიგოლ ონანი, რომელიც მანამდე მუშაობდა რესპუბლიკური გაერთიანება „საქათბურის“ თავმჯდომარის პირველ მოადგილედ. საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანად და ბიუროს წევრად არჩეულია კონსტანტინე კაპანაძე, რომელიც მანამდე მუშაობდა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის სოციალურ-ეკონომიკური

ანალიზისა და პროგნოზირების განყოფილების გამგედ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანად და ბიუროს წევრად არჩეულია გერმანე ფაცაცია, რომელიც მანამდე მუშაობდა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური სიტუაციის ანალიზისა და საზოგადოებრივობასთან ურთიერთობის განყოფილების გამგედ.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს წევრებად აირჩიეს შალვა ალიშვილი — მარნეულის საწარმოო გაერთიანების „საქარამდნეულის“ ზეინკალი, ანდრია ავაქიძე — საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი, ვან ბაიბურთი — გაზეთ „ვრასტანის“ მთავარი რედაქტორი, გურამ გვერდუილი — გამომცემლობა „მერანის“ დირექტორი, თეიმურაზ გიორგაძე — საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომი-

ტეტის ორგანიზაციული და საკადრო მუშაობის განყოფილების გამგის მოვალეობის შემსრულებელი, ომარ ელოშვილი — საქართველოს კომპარტიის დმანისის რაიკომის პირველი მდივანი, ზურაბ ერეკლე — საქართველოს კომპარტიის სოხუმის საქალაქო კომიტეტის პირველი მდივანი, დემურ იოსელიანი — გაზეთ „სოფლის ცხოვრების“ რედაქტორი, ფოტი ჩიტლოვი — საქართველოს კომპარტიის წალკის რაიკომის პირველი მდივანი, გურამ ხარატიშვილი — საქართველოს გუბერნიეტის აკადემიის კიბერნეტიკის ინსტიტუტის დირექტორი, თენგიზ ხახვა — საქართველოს კომპარტიის აჭარის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმი.

შეიქმნა საპარლამენტო კომისია

19 დეკემბერს ცენტრალური საპარლამენტო კომისიის სახელი გაიშალა. მისი შემადგენლობა შედგება 7 წევრიდან: ბიუროს პირველი მდივანი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს.

ეს იყო არჩევნების შემდეგ პირველი შეხვედრა და ამომრჩევლებს ბევრი რამ აინტერესებდათ. დეპუტატმა პასუხი გასცა დარბაზიდან წამოსულ მრავალ შეკითხვას, რომელიც ეხებოდა ჩვენი ცხოვრების ყველა სფეროს, ყველა მტკივნეულ თემას. აღინიშნა, რომ საქართველოში არსებული ვითარება ძალზე დაძაბულია და ფეთქებად საშიში, ამიტომ საჭიროა ხელისუფლებასა და ხალხს შორის განსაკუთრებული თანადგომა, სამართალდამცემი ორგანოების გააქტიურება.

გამოითქვა დიდი გულშემატკივლის რაიონის საგარეო მომსახურების მიმართ, სახალხო მეურნეობისა და მომსახურების სხვა სფეროებში არსებული დარღვევების გამო. დეპუტატმა აღნიშნა, რომ შეიქმნა საპარლამენტო კომისია, რომელიც მუნიციპალური არჩევნების ჩატარებამდე მეთვალყურეობას გაუწევს რაიონის მმართველ ორგანოებს და მაქსიმალურად შეეცდება აღმოფხვრას არსებული დარღვევები.

საპარლამენტო კომისიის შემადგენლობაში შედიან:

დგენლობაში შედიან: ბიუროს პირველი მდივანი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს, ხარისხიანი მუშაკი, რომელიც თავისი მოვალეობა ასრულებს.

საპარლამენტო კომისიის თავმჯდომარედ არჩეულია გიორგი ჯიბიძე, თავმჯდომარის მოადგილედ — მერაბ ბერუაშვილი. დარგობრივი კომისიების თავმჯდომარეებად არჩეული არიან:

სამართალდაცვის — ჯონი ბუჩქალიანი, ორბელის საშუალო სკოლის დირექტორის მოადგილე. ჯანდაცვისა და სოცურსუნველყოფის — ჯონი გოლოთანია, აღმოსავლეთის სახელმწიფო საავადმყოფოს მთავარი ექიმი.

განათლებისა და კულტურის — ია ზემიძე, გაზეთ „ლოქსის“ რედაქციის პასუხისმგებელი მდივანი.

ვაჭრობისა და საყოფაცხოვრებო მომსახურების — რამაზ კობალიანი, რაიკომის საფინანსო განყოფილების გამგე.

მშენებლობის, ტრანსპორტის, მრეწველობისა და კავშირგაბმულობის — გერმანე ნემსვერიძე, ინჟინერი.

სოფლის მეურნეობისა და ეკოლოგიის — ამალია სალინაძე, რაიკომის საგეგმო განყოფილების ეკონომისტი.

საფინანსო-საბიუჯეტო და ეკონომიკური — ნუნუ ახვლედიანი, საგზაო სამმართველოს ეკონომისტი.

ნუ მივცემთ უიჟიშობას

ამ წერილის დაწერა ამასწინანდელ მომენტში გადაცემულმა სიუჟეტმა შთამაგონა. გული მოგწურებოდათ, როცა ქუჩებში ადამიანთა კუშტ და უცინარად მოარულ სახეებს აჩვენებდნენ. მართლაც ისეთი დრო დაგვიდგა, როცა ადამიანებს ღმირი შეგვიყვანა სახეზე. მთელი ამდენი ხნის მანძილზე ინტერნაციონალიზმის ბანგით გაბრუებული მთელს სხვადასხვა ეროვნების ხალხთან ძმურად და მეგობრულად ცხოვრება ისეთივე მოთხოვნილება იყო ჩვენი, როგორც ჩვენი უახლოესი და უკეთესობიდან პატივისცემა, საკუთარს ვიწროვებით და ჩვენს მიწაზე სხვათა პატივისცემისთვის ვიყავით შემართული — პატივისცემა სხვას უნდა, შენი ყოველთვის გაგიგებდნენ, ასე გვმოძღვრებდნენ ჩვენი წინაპრები.

მოდით, ამან ისე მოამზალოს ჩვენი მიწაზე სხვადასხვა ეროვნების, პოლიტიკური შეხედულებებისა თუ რელიგიური რწმენის ადამიანები, რომ ღამის გადაშენების გზაზე დაგვდეთ. გვიან გამოვფხიშდით, და აი უშუალოდ დაგვხვდა სიკეთე ბოროტებად დაგვიბრუნდა. 70 წლის წინ ჩვენს მიწაზე აფხაზეთისა და ოსეთის ავტონომიური ოლქების შექმნით, თითქმის ბოძებდა ჩაუდგენი საქართველო.

ლოს მიწას ყოველი დღე დაძაბულია, ადამიანები დაიძაბნენ ამდენი ნერვიულობით, ამდენი დაპირისპირებით. ბევრგან ისმის — დრო აირია, ვინ რას აკეთებს ვეღარ გაიგებ, გამოდის, რომ დემოკრატია ძალზე მოუშადადებელი შეგზავნილი. საქართველოს ისტორიულ მიწაზე მე-15 საუკუნის დასასრულს და მე-16 საუკუნის დასაწყისში ხიზნებდა მოსული ოსები, რომლებსაც დახმარების ხელი გაუწოდეს და თავის ბუდობას აყრიდნენ შიდაქართლის მოსახლეობამ თავის ადგილ-მამულში ჩაასახლა, დღეს მტრებად გვექცევენ და ჩვენი მიწის ხელყოფისათვის იბრძვიან.

ჩვენც ისე დაგვჩენია, ჩვენი პირადული გვერდზე გადავდით, ერის საბიუჯეტო საქმე ვაკეთეთ. ერთმანეთის დაპირისპირება, მტყუნისა და მართლის გარჩევა არას გვარგებს, ახლა ამისთვის არავის არ უნდა სცადო. დღეს, ჩვენი გონება უფრო დიდი და სასიკეთო საქმეებისაკენ უნდა იყოს მიმართული. საქმე კი უამრავია.

ყველასათვის კარგად ცნობილია, რომ ახლანდელ სამართლის აღორძინების ფონზე შეიქმნა. შევირგებულ დაზარალებულ ადამიანთა დახმარება დასახამიდან მოგვდგამს. ამ განსაცდელის უამრავი არ დავიხვედეთ უკან, მთელ ძალ-ღონესა და შესაძლებლობას ჩვენი ერის გადარჩენის საქმეს მოვახმართ.

პ. მანდარიძე.

მეაბრუებულობას — იშვან გუა

მთავარი მაინც საკვები ბაზაა

თუ საქართველოს კეთილდღეობა გვინდა, პირველ რიგში გონივრულად მოსაფიქრებელია ის გზები, რაც ჩვენს ეკონომიკას განამტკიცებს. ამ მხრივ სოფლის მეურნეობის სხვა დარგებთან ერთად განსაკუთრებული ყურადღება მეაბრუებულობას უნდა მიექცეს. რაც ტრადიციული და ერთადერთი წამყვანი დარგია. ამასთან კონკურენტუნარიანა და საერთაშორისო ბაზარზე ვალუტის შემოტანა შეუძლია. იგი ჩვენი რაიონის სოფლის მეურნეობის ერთი ძირძველი დარგია.

როგორც ცნობილია, 1964 წელს საქართველოში წარმოებული იყო 3800 ტონა აბრეშუმის პარკი, მაგრამ 1990 წლისათვის მისი წარმოება 1700 ტონამდე დაეცა, მართალია, ეს ძირითადად თუთის დაავადებით იყო გამოწვეული, მაგრამ ცოცხალი აბრეშუმის პარკის აქამდე მოქმედი მცირე შესასყიდი ფასიცაა ამაში დამნაშავე.

გათვალისწინებული იქნა რა ყოველივე ეს, მიმდინარე წლის 28 ოქტომბერს საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს მიერ მიღებულ იქნა დადგენილებები.

ბა ცოცხალი აბრეშუმის პარკის შესასყიდი ფასების გაზრდის შესახებ, რომლის მიხედვით ერთი კილოგრამი რჩეული აბრეშუმის პარკის ღირებულება 26 მანეთია, პირველი ხარისხისა — 25 მანეთი, მეორე ხარისხისა — 20 მანეთი, ხოლო მესამე ხარისხისა — 17 მანეთი. ასე რომ ერთი კილოგრამი აბრეშუმის პარკის მაქსიმალური ფასია 26 მანეთი, მინიმალური კი — 17 მანეთი, რამაც დიდად უნდა დაინტერესოს რაიონის მეაბრეშუმეები და ვისაც აბრეშუმის ჭიის გამოყვება კი შეუძლია; ყველამ უნდა მიიღოს მონაწილეობა ამ მეტად მნიშვნელოვან საქმეში.

ცხადია, რომ ცოცხალი აბრეშუმის პარკის წარმოების გადიდების თავიდათავი მაინც საკვები ბაზაა, ამიტომ მოსალოდნელია გამოკუთრებული მზრუნველობა სწორედ საკვები ბაზის განმტკიცებისადმი უნდა გამოიჩინოს, რისთვისაც საჭიროა სწორი აგროტექნიკური საფუძველი შეექმნას საკარმიდამო ნაკვეთებში გაშენებული თუთის მეურნეობის განვითარებას — განყოფილებული იქნას იგი მინერალური თუ ორგანი-

ზული სასუქებით, განსაკუთრებული ყურადღება დაეთმოს ნარგავების წესიერ ექსპლუატაციას, უჯიშო და ველურ საძირებზე მყნობას. ყოველწლიურად 3-5 ძირი დაავადებაგამძლე თუთის ნერგის დარგვა და განარება თითოეულ ჩვენთაგანისათვის სავალდებულო უნდა გახდეს.

შემჩნეულია, რომ სოფლის ზოგერთი მცხოვრები, არად დაგვიდგეს რა საერთო საქმეს, პირად ინტერესებზე დაყრდნობით მეტად ცუდ საქმეს ჩადის. იმის გამო, რომ შესუსტდა ყურადღება მიწათსარგებლობისადმი, ადგილი აქვს თვითნებურ მოქმედებებს, დაუნდობლად ჰკრიან თუთის ნარგავებს და იქ ერთწლიან კულტურებს — სიმინდს და ლობიოს თესავენ. მიმდინარე წელს სოფელ ლაილაშში მცხოვრებმა ოლია თვარაძემ თანასოფელ გუგული თვარაძეზე სათანადო აქტით გაფორმებულ ნაკვეთში 30 ძირზე მეტი თუთის ხე მოჭრა და სასოფლო საბჭოს, კოლმეურნეობის თავმჯდომარეებს, უზნის ინსპექტორს, სამწესაროდ, ჯერჯერობით არავითარი რეაგირება არ მოუხდენიათ.

(დახასრული მე-2 გვერდზე).

9 დეკემბერს პოლონეთის თავისუფალი პროფკავშირების „სოლიდარობის“ თავმჯდომარე ლეხ ვალენსა პოლონეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტად აირჩიეს. მას ხმა მისცა ამომრჩეველთა 74 პროცენტმა. მისმა მეტოქემ, დამოუკიდებელმა კანდიდატმა ს. ტიმინ-სკიმ მიიღო ხმების 26 პროცენტი. ლეხ ვალენსა პოლონეთის პირველი პრეზიდენტად იქნა აირჩიეს. მას ხმა მისცა ამომრჩეველთა 74 პროცენტმა. მისმა მეტოქემ, დამოუკიდებელმა კანდიდატმა ს. ტიმინ-სკიმ მიიღო ხმების 26 პროცენტი. ლეხ ვალენსა პოლონეთის პირველი პრეზიდენტად იქნა აირჩიეს.

დენიშა პაჭენსა: „მე კმაყოფილი ვარ ქმრითა და ოჯახით“

სადაც წავიკითხე, რომ თქვენ მუშაობდით გდანსკი ყვავილების მაღაზიაში და იქ შეხვედით პან ლეხს. როგორ აღმოჩნდით გდანსკი, წარმოშობით, მგონი, შედარებით ახალგაზრდა იყო?

—უფროსი დედაჩემი ჩემი, რადგანაც სამუშაოს შოვნა იქ უფრო იოლი იყო, ვიდრე ტრუბინარტოში. მოვეწყვე ყვავილების მაღაზიაში. 1968 წელი იყო და სწორედ მაშინ გავიცანი ლეხი.

—წარმოდგენილი მაქვს ეს სცენა. ახალგაზრდა გოგო ყვავილების თაიგულს რთავს თხელა, სიმპათიური მამაკაცისთვის. ვისთვის ყიდულობდა ყვავილებს? თაიგულსთვის სულაც არ მოსულა. ნოემბერი იყო, ზღუდის დღე. საყვავილეში შემოვიდა მამაკაცი, რომელიც მაინცდამაინც გამხდარი არ იყო. ფულის დახურვაზე უნდა დაეხმარებინა.

—ისევე ფულის დახსურადავლა?

—არა, რაღაც წვრილმანი მომართვა, მგონი, საღებავი რეზინი. ცოტა ხნის შემდეგ კი უკვე გხვდებოდით ერთმანეთს. გადაწყვიტეთ გაგვემტკიცებინა ჩვენი კავშირი. დაესახლეთ ვერფის მიერ ნაქირავე ოთახში. ამ ოთახში სულ რაღაც ოთხი თვე დავყავით. დიასახლისი შეგვხვდა მძიმე ხასიათისა. არ შეიძლება და მასთან ერთ პერქვეშ ცხოვრება. გადავედით სხვა ბინაში და იქიდან 1970 წლის დეკემბერში მილიციამ აიყვანა ლეხი. ჩვენი პირველი შვილი ბოგდან (ახლა სტუდენტი) მაშინ სამი თვისა იყო.

—როდის მიიღეთ საბოლოო ბინა?

—1972 წლის ოქტომბერში. მანამდე კი მუშაობდა საერთო საცხოვრებელში ცხოვრობდით.

—როგორ იყო თქვენი რეაქცია, როცა გაიგეთ, რომ ქმარი პოლიტიკაშია ჩაფლული და თანაც მთავრობის მხარეს არ არის?

—ჩვენი ქორწინების პირველ წლებში არ ვიცოდი, რომ არსებობდა რაღაც ორგანიზაცია, საზოგადოება, რომელიც იბრძოდა მუშათა დასაცავად. არავითარ მონაწილეობას არ ვღებულობდი

ამ საქმიანობაში. სახლითა და ბავშვებით ვიყავი დაკავებული. ქმარი მუშაობდა და, თავის მხრივ, ცდილობდა უზრუნველყო ჩვენი არსებობა.

—როდის გაიგეთ, რომ ქმარი სამსახურის მიღმა დაკავშირებულია კონსერვატორულ, ანუ ოპოზიციურ წრესთან?

—ძნელია პასუხის გაცემა. ვგრძნობდი რომ რაღაც ხდებოდა. დაკავებული იყო, მერე გამოუშვეს, ერთხელ სამოცდაათობეჭტში, მერე სამოცდათექვსმეტში. არ მეუბნებოდა რას აკეთებდა, ვის ხვდებოდა.

—მაგრამ თქვენ აღბათ ნერვიულობდით, გადარდებდით თქვენი ოჯახის ბედით...

—საქმე ასე იყო: როდესაც მეუღლე მაფრთხილებდა, რომ არ მოვიდოდა შინ ან დაეგეზებებოდა, მაგრამ ეს საწერე-ვიულა არ არის, მალე დაბრუნდება—მაშინ არ განვიცდიდი. დარწმუნებული ვიყავი, დანაპირებს ზუსტად შეასრულებდა. რაც ირგვლივ ხდებოდა, იმისა ბევრი არა გამეგებოდა რა. ერთი კი ვიცოდი დანაპირები: ჩემი ქმარი არაფერს ცუდს არ ჩადენდა. მხოლოდ ოთხმოც წელში გავერკვიე ყველაფერში.

—მაშინ, როდესაც პან ლეხი ლოხვს გადაახტა?

—არა, უფრო ადრე, წლის დაწყებისას. მაშინ გავიცანი თავისუფალ პროფკავშირებში გაერთიანებული ზოგი პირი. მასხოვს, დაიღუპა ახალგაზრდა ბიჭი, დამხრეული ნახეს მდინარეში. დასაფლავების დღეს მილიციამ მოაკითხა პან ლეხი. მაშინ გაიგეს კორპუსის მცხოვრებლებმა, რომ ის სადაც ისეთ რამეს აკეთებდა, რაც მთავრობას ეწინააღმდეგება. მეზობლები ხედავდნენ, რომ წაიყვანეს. მაშინ უკვე ხუთი შვილი მყავდა.

—არც მაშინ შეგზინებიათ?

—არასოდეს! ბუნებრივად არსებული ფარ. მასხოვს, ლეხი რომ წაიყვანეს ჩუსტი გაიძვრა ფეხებიდან და მილიციის მანქანას გაუტყაყდა. საერთოდ არასოდეს მშინებია. მომდევნო წლებში რომ მოდიოდა მილიცია ან უშიშროების სამსახური, შემეძლო მეყვირა, სკანდალი ამეტეხა. ასეთი ბუნება

მაქვს. —რა სახსრებით არსებობდა ასეთი დიდი ოჯახი, როცა ქმარი დაითხოვეს სამსახურიდან?

—ორგანიზაცია გვხმარებოდა, ხალხი იხდიდა საწევროს და აღწევდა ფულს მათ, ვინც დაკარგა სამუშაო. სხვათა შორის, ჩემს ქმარს ეხერხება მანქანების შეკ-

ეთება. რაღაც შემოსავალი ყოველთვის ჰქონდა. შემდეგ დაიწყო გაფიცვები. ერთ დღეს, ასე ორ საათზე, ვილაპმე მოიბრინა ჩვენთან და გვითხრა, რომ ლეხი გადაახტა ლოხვს და უკვე ვერც ტერიტორიაზეა.

—როგორ იყო თქვენი რეაქცია? გაიქცით ვერფისაკენ?

—როგორ? ანია, ჩვენი მეექვსე შვილი, ორი კვირის იყო. მომდევნო ორშაბათამდე არ ვიცოდი, სად იყო ლეხი. ორშაბათს საღამოს დაუბრუნდა მეგობარ ქალს პატარა ბავშვი და გავიქცეო გაფიცულებთან, რომ მენახა ქმარი.

ეს გაფიცვა ჩემი ცხოვრების საუკეთესო მომენტია. ადამიანთა შორის არაჩვეულებრივი ერთობა იყო: სოლიდარობა, დახმარება, ურთიერთპატივისცემა. თავად ვერფში კონფლიქტები კი იყო, მაგრამ ირგვლივ ქუჩებში სუფევდა სიმშვიდე. ხალხი მშვიდ იყო, თუმცა შეიძლება მოსულიყო მილიცია, ჯარი და სროლა ამტყდარიყო. განწყობილება შესანიშნავი იყო. ვიცნობდით, ახლაც ისეთი ერთობა ვეჭონდეს, როგორიც მაშინ, მაგრამ ასე არ არის.

—არა გგონიათ, რომ ხალხი ძალიან გაღიზიანებულია ყოველდღიური ცხოვრების სიმძლავრით?

—უფრო მეტი სიმძლავრე იყო. არ იყო ზორის და კარაქის ყიდვის საშუალება, მაგრამ პოლონელები მაინც უფრო ღირსეულად იქცეოდნენ. მატერიალური კეთილდღეობა ყველაფერს არ ნიშნავს. ვფიქრობ, ადამიანები, უბრალოდ, საკუთარ თავს არ სცემენ პატივს და ამის გამო ვერ ექცევიან ერთიმეორეს ღირსეულად. ამიტომ ვიცნობდით იმ განწყობილებას, რომელიც სუფევდა ოთხმოცი წლის აგვისტოში.

—მაშინ გაფიცვა წარმატებით დამთავრდა. თქვენი მეუღლის აქტივობა, ბრძოლა „სოლიდარობის“ მხარეს, შემდეგ კი თვით „სოლიდარობის“ აზრთა სხვაობა...

—ჩვენ შევთანხმდით, არ ვილაპარაკოთ პოლიტიკაზე!

—კეთილი. დავუბრუნდით ოჯახს. იჭრებოდნენ თქვენს ბინაში, გესმოდნენ თავს ტელევი-

ზია, პარტიული პრესა. როგორ იტანდით ჯორსა და ფალსიფიკაციას? გახსოვთ რაკოვსკისა და პან ლეხის შეხვედრა ვერფში?

—დიდი არაფერი იყო. რაკოვსკი უფრო მძიმე მდგომარეობაში აღმოჩნდა, ვიდრე ჩემი ქმარი. ქორბეზე და ფალსიფიკაციაზე ვცდილობდი არ მეფიქრა. არ ვუსმენდი ასეთ აბრა-უბრას.

—ვალენსამ გაიმარჯვა. ის პოლონელთა შორის მსოფლიოში პირველია, რომის პაპის შემდეგ კი მეორე. მოქმედებს თქვენს ოჯახზე, შვილებზე, მათ ხასიათზე პან ლეხის პოპულარობა, საზოგადოებრივი ცხოვრება?

—1980 წლამდე ჩემს ოჯახს, მხედველობაში მყავს შვილები, მაინცდამაინც არ აინტერესებდათ მამის საქმიანობა. უნდა ითქვას, რომ შვილებს არასდროს არ შეხვედრიათ უსიამოვნებანი მამის გამო არც სკოლაში, არც წრეში. მაშინაც კი, როცა დაკავებული იყო, სამსახურიდან გაგდებული, დაპატიმრებული. შვილები არ იყვნენ ჩართული საზოგადოებრივი ცხოვრების დინებაში, მაგრამ მათ უნდა ესწავლათ ცურვა ყოველწლიურ წყალში, ხან მღვრიესა და ხან ანკარაში. ვფიქრობ, გამოწრთობილები არიან. რა გავლენა აქვს მათზე ყველაფერს, რაც ხდება ჩვენს სახლში 1980 წლის შემდეგ—ძნელი სათქმელია. მათი ხასიათები ჯერ ყალიბდება. მომავალი გვიჩვენებს, როგორები იქნებიან. ვაჟები უფროსები არიან. ჩემი პირველი ოთხეული უკვე ბევრ რამეში ერკვევა. ცდილობენ დაგვეხმარონ, სირცხვილი არ გვაქვამონ. ვფიქრობ, ისეთები არიან, როგორიც მათი თანატოლები. არაბდროს უგრძნობიან სხვებზე უპირატესობა.

—ფიქრობდით რვა შვილის ყოლას?

—არაფერი დავგიგეგმავს. ახალგაზრდობიდანვე ვიცნობდით ბევრ შვილზე. მერე ცხოვრება ისე დატრიალდა, როგორც დატრიალდა და ძალიან კმაყოფილი ვარ ჩემი დიდი ოჯახით. საერთოდ, შემძლია რაღაც დავგეგმო ერთი დღის, კვირის ფარგლებში და არა მთელი ცხოვრების პრესპექტივით. მოხდა ისე, როგორც უნდა მომხდარიყო და ვცდილობ შევეწყო მრავალშვილიან ოჯახის მოთხოვნებს.

—მჩვენა შთაბეჭდილება, თითქმის მთელი ოჯახი თქვენს ზურგზეა. პირდაპირ ელოდებიან პან ლეხს...

—შეიძლება ასეც ითქვას. ყველაფერს ჩემით ვაკეთებ. ზოგჯერ მული მეხმარება, განსაკუთრებით, როცა ქმარი აქ არ არის. ცხოვრების რთულად ასეთი მაქვს: ქმარი ეწევა აქტიურ საქმიანობას, განიცდის მრავალ სიმძიმეს, ამიტომ ვალდებული ვარ მას სიმშვიდე მივანიჭო, შევუქმნა საოჯახო თავშესაფარი. დაბრუნებულს სასიამოვნო ატმოსფერო უნდა დახვდეს, დარწმუნებული უნდა იყოს, რომ მას ყოველთვის ველოდებით. ლეხიც ძალიან ზრუნავს ჩვენი ოჯახის სიმშვიდეზე. ისე არ გამიგოთ, თითქმის ქმარი არ მეხმარება. პირიქით, აინტერესებს ბავშვების

ცხოვრება, დიდი აზრების სკოლაში. ბევრის გაკეთება არ შეუძლია, მეზავრობს. სხვოებს ესწრება. ჩემთან იმდენი ხალხი ჩამოდიხ, თანაც ცნობილია.

—როგორ გრძნობდით თავს იმ დღეს, როცა პან ლეხი გორბუშინი და მისი მიუღწევი უსწდნენ? გიხაროდათ, ღელავდით?

—შეიძლება არ დაიჯეროთ, მაგრამ მშვიდად ვიყავი. სუფრის გაწყობაში ორი მეგობარი ქალი მეხმარებოდა. ისინივე ემსახურებოდნენ სტუმრებს. მე კი მათთან ვიჯექი, კერძები მრავალფეროვანი იყო, უმთავრესად—პოლონური, მაგალითად, წითელი ბორში, ქაშა სოკოს სუპი. ასეთ შემთხვევებში მშვიდად ვარ ხოლმე. თუმცა არ უარყვოვ, რომ ეს ჩემთვის უდიდესი პატივია. განა ყოველ პოლონურ ოჯახში ხდება იან ასეთი ადამიანები? შევხვდით, აგრეთვე, ქალბატონ ტეტჩერს, მიტრანების ოჯახს. ისეთივე ხალხია, როგორც ჩვენ. აქვთ თავიანთი პრინციპები და სიხარული. არიან ნორმალური ადამიანები, რომლებსაც ბედმა არგუნათ დიდი საქმეების კეთება. მათ საზოგადოებაში არასდროს შევეუყრია პანიკა. ყოველ ადამიანს აქვს თავისი ბედი, დანიშნულება. ჩემია, მაგალითად, ოჯახი, შვილები, ზრუნვა მეუღლეზე. ვცდილობ ზედმიწევნით შევასრულო ეს მოვალეობა. თუ ამ გზაზე ჩემი ქმრის საკეთილდღეოდ შენ უნდა მივიღო შეერთებული შტატების პრეზიდენტი—ამ საქმეს კარგად უნდა გავართვათ თავი.

—ასევე შესანიშნავად გეჭირათ თურმე თავი ნორვეგიის მეფინანს-გან ვალენსასთვის განუთვნილი მშვიდობის ნობელის პრემიის მიღებამ.

—ასეთია ჩემი პრინციპები. თუ რაიმეს ვაკეთებ, ვაკეთებ კარგად, სპორტეენტინად. მერე კი გბრუნდება შინ, ბავშვებთან.

—არსებობს დიპლომატიური ცხოვრების მოდელი. ცნობილი ადამიანების ცოლები თან ახლავან მათ მოგზაურობაში.

—ძალიან კი მინდა, მაგრამ ახლა ეს შეუძლებელია. ბავშვები რომ წამოიზრდებიან მერე.

—არ ვიზიდავთ საზოგადოებრივი საქმიანობა? ცნობილი ადამიანების ცოლები ხშირად ავლენენ ასეთ აქტივობას, ხელმძღვანელობენ კულტურას, საქველმოქმედო ორგანიზაციებს, ზოგჯერ მინისტრებიც არიან.

—ამის შესახებ ჩემთვის არავითხელ უთქვამთ, მაგრამ მე არ ვთანხმდები. არა მაქვს მიდრეკილება ასეთი საქმიანობისაკენ.

მხოლოდ გონებრივად ჩამორჩები ბავშვების პატრონობა ვიკისრე. ეს ბავშვები რომ გამახსენდებოდა...

—და ბოლო შეკითხვა: ძნელია იყო ვალენსას ცოლი? როგორია ის ყოველდღიურ ურთიერთობაში?

—მასთან კონტაქტი იოლია. აქვს ადამიანთა დარწმუნების ნიჭი. მე მგონი, ამ ნიჭს უნდა უმაღლესად, რომ საზოგადოებაში ასეთი წარმატებით სარგებლობს. მე კმაყოფილი ვარ ქმარით და ოჯახით.

თარგმანი რუსულად ილაშვილა.

მთავარი მაინც საკვებები გაზა

(დასასრული)

ასეთი არასასიამოვნო მაგალითების მოყვანა კიდევ შეიძლება, რაიონულ საბჭოს აღმასკომმა, ბუნების დაცვის ზონალურმა ინსპექციამ და ადგილობრივმა ხელ-

მძღვანელობამ სათანადო კონტროლი უნდა დააწესონ თუთის ნარგავობაზე, გამოავლინონ ის პირები, რომლებიც თვითნებურად ანადგურებენ თუთის ხეებს და ამით ძირს უთხრიან მეაბრეშუმების აღმავლობას, ხელს

უშლიან ეროვნულ საქმეს. ცაყარის სათაო პარკსაშრობის დირექცია, სპეციალისტები, ყოველწლიურად ზრუნავენ თუთის ხეების გამოყვანაზე, გვაქვს საკუთარი სარგავი მასალა, რომელსაც ჩვენ თვითონ მივუტანთ

მოსახლეობას. ნერგი გამძლეა და ვარგისი. თუ გვინდა, რომ მეაბრეშუმეობა განვითარდეს თითოეულმა მეაბრეშუმემ უნდა დარგოს არანაკლებ 5 ძირი თუთა მაინც. გვახსოვდეს, ამით, ჯერ ერთი,

რომ განვითარდეს მეაბრეშუმეთა პირად მეურნეობას, მეორე, ხელს შევუწყობთ რესპუბლიკის ეკონომიკურ წინსვლას.

ა. თაგვაძე,

რაიბრეშუმის დირექტორი.

დღეს ყველასათვის ცხადია, რომ საბაზრო ურთიერთობაზე გადასვლა მწვავე ეკონომიკური კრიზისიდან თავის დაღწევის და მოსახლეობის ცხოვრებისათვის უკეთესი პირობების შექმნის ერთადერთი შესაძლებლობაა. მაგ-

დან მუშაკთა მოსალოდნელი გამოთავისუფლების რაოდენობისა და დინამიკის შესახებ, მაგრამ ზოგიერთი მონაცემები საშუალებას გვაძლევს ვივარაუდოთ, რომ უკვე 1991 წლის განმავლობაში შტატების შემცირების შედე-

გებული 12-15 პროცენტს მიაღწიოს. დღესაც ძალზე რთული პრობლემები გვაქვს მოსახლეობის დასაქმების, მისი შრომითი და ინტელექტუალური პოტენციალის გამოყენების თვალსაზრისით.

მოპყვეს სასოფლო-სამეურნეო წარმოების არსებითი ინტენსიფიკაცია, რაც აუცილებლად გამოიწვევს სასოფლო-სამეურნეო წარმოებიდან მუშაკთა გამოთავისუფლებას. მიუხედავად ამისა, არ უნდა გაძლიერდეს მოსახლეობის სოფლიდან ქალაქში გადაადგილება და მაქსიმალურად შესაძლებლად საჭიროა შემცირდეს ეს პროცესი. უფრო მეტიც, ყველა ხელშემწყობი პირობა უნდა შეიქმნას იმისათვის, რომ გაძლიერდეს ქალაქიდან სოფლისაკენ სწრაფვა, რომელშიც ამ ბოლო პერიოდში გარკვეულად იჩინა თავი დასაქმების სფეროს განვითარება სოფლად დღეს ერთ-ერთი უპირველესი საზრუნავი უნდა გახდეს.

განხორციელდეს ყოველრეალური და კერძო სექტორის განვითარების საფუძველზე, იგულისხმება ტანაცმლის და ფეხსაცმლის ინდივიდუალური კვების სოფლის განვითარების, საპროდუქტების, მცირე ზომის მაღაზიების, ავტოსახელოსნოების და მომსახურების სხვა სახეობების განვითარება. ქალაქებში და ქალაქის ტიპის დასახლებებში ამრისათვის გამოყენებული უნდა იქნეს საცხოვრებელი სახლების ქვედა სართულები, სოფლად კი ტიპური ნაგებობები, რომლებიც აერთიანებენ საწარმოებს და სავაჭრო ფართობებს იმ ადამიანთა საცხოვრებლებთან, ვინც მათ ემსახურება. მხოლოდ საკუთრების მრავალი სახეობის ფორმების გამოყენება, კერძო ინიციატივის წახალისება საბაზრო ეკონომიკის პირობებში შექმნის მასობრივი უმუშევრობის თავიდან აცილების შესაძლებლობას.

ს ა ბ ა ზ რ ო ე კ ო ნ ო მ ი კ ა : გვემუქრება თუ არა უმუშევრობა?

რამ ისიც ნათელია, რომ გარდამავალ პერიოდში ბაზარი რთული პრობლემების წინაშე დაგვაყენებს, რომელთა შორის ერთ-ერთი უმწვავესი მოსახლეობის დასაქმების პრობლემა იქნება. ამის თაობაზე გვესაუბრება საქართველოს რესპუბლიკის შრომისა და სოციალურ საკითხთა სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარე რუსუდან ჯაფარიძე:

—დღეს ძნელია რამდენადმე ზუსტი პროგნოზის გაკეთება სახალხო მეურნეობის დარგები-

დან გამომავლის უფლებდა 40 ათასამდე კაცი, სტრუქტურული ცვლილებების შედეგად—80 ათასი.

შემდგომ წლებში საბაზრო ურთიერთობის ფორმირება, კონკურენტია გამოიწვევს შრომის ნაყოფიერების მკვეთრ ზრდას და მუშახელის ინტენსიურ გამოთავისუფლებას. ჩვენი ვარაუდით 1995 წლისათვის გამოთავისუფლებულთა რაოდენობამ შესაძლოა 300-400 ათას, ანუ სახალხო მეურნეობაში დასაქმე-

შრომითი რესურსებისა და სამუშაო ადგილების დაუბალანსებლობა ათეული წლების მანძილზე დაშვებული შეცდომების შედეგია.

სოფლის რაიონების შრომისუნარიანი მოსახლეობის დასაქმების უზრუნველყოფის საკითხი ახალ ეკონომიკურ პირობებში, განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებს. საკუთრების ფორმების მრავალსახეობის—სახელმწიფო, კოლექტიური, საიჯარო, გლეხური და ფერმერული მეურნეობების—განვითარებას უნდა

არაღს მოსახლეობის დასაქმების სხვა გზებიც. მაგალითად, ჩვენს რესპუბლიკაში მოსახლეობის მომსახურების, სერვისის სფერო სერიოზულად ჩამორჩება ცივილიზებული ქვეყნების დონეს. აქაც მნიშვნელოვანი ძვრები გვეჩივრება, ვფიქრობ ეს ძირითადად უნდა

განხორციელდეს ყოველრეალური და კერძო სექტორის განვითარების საფუძველზე, იგულისხმება ტანაცმლის და ფეხსაცმლის ინდივიდუალური კვების სოფლის განვითარების, საპროდუქტების, მცირე ზომის მაღაზიების, ავტოსახელოსნოების და მომსახურების სხვა სახეობების განვითარება. ქალაქებში და ქალაქის ტიპის დასახლებებში ამრისათვის გამოყენებული უნდა იქნეს საცხოვრებელი სახლების ქვედა სართულები, სოფლად კი ტიპური ნაგებობები, რომლებიც აერთიანებენ საწარმოებს და სავაჭრო ფართობებს იმ ადამიანთა საცხოვრებლებთან, ვინც მათ ემსახურება. მხოლოდ საკუთრების მრავალი სახეობის ფორმების გამოყენება, კერძო ინიციატივის წახალისება საბაზრო ეკონომიკის პირობებში შექმნის მასობრივი უმუშევრობის თავიდან აცილების შესაძლებლობას.

საინფორმაციო სააგენტო „საბპრეტელი“.

იაკობ გომბაზაშვილი — 150

იმაღს, ვარდებისა და მზიანების თაბულშია გახვეული ჩხუტელის საშუალო სკოლის საექტო დარბაზი. სცენას ამშვენებს მწვანე არშიაშემოვლებული იაკობ გომბაზაშვილის სურათი. გაცოცხლებული მისი მოთხრობებისა და ლექსების გმირები—წარწერით—

გომბაზაშვილი თქვენი

„იაკობმა მისცა ფრთები ქართველს ცაში საფრთხელ...“ დღესაც და იაკობ გომბაზაშვილი ქართველი კაცის ცნობიერებაში, ცხოვრებაში განუყოფელი ცნებებია. ვამბობთ იაკობ გომბაზაშვილს და დედაცაა გვეხატება, ვახსენებთ დედაცაა და ჩვენს წარმოდგენაში უმალ იაკობ გომბაზაშვილის მადლიანი სახე წარმოგვიდგება. ეს ორი ცნება დაადუღაბა ისტორიამ. ასე გაითავისა ქართველმა ხალხმა დედაცაა და ერის დიდი ქომაგი იაკობ გომბაზაშვილი. იაკობ გომბაზაშვილის სიყვარული მტკიცედაა ჩაყრული პატარა ქართველის გულში, ვისაც კი მისი დედაცაა სიბო და სიყვარული უგვრძნია, ვინც მისი დედაცაა სიტყვითი დამტყვარა, ვინც მისი მადლიანი „აი ის“ სურნელით აღზრდილია, კიდევ ქართველ მოღვაწეთა შორის იაკობ გომბაზაშვილს თვალსაჩინო ადგილი უჭირავს. მან მთელი თავისი ღრმამხიაროსიანი, მღელვარე სიცოცხლე ხალხის, ერის სამსახურს შეაღია, ამისათვის მადლიერმა ქართველმა ხალხმა დიდად დაფასა, დიდების კვარცხლებზე დააბრძანა, უკვდავების შარავანდელით შემოსა და სალოცავად გაიხადა. იაკობ გომბაზაშვილის შემოქმედებით საუნჯეს, მის ძვირფას დანატოვარს დრო ფერს ვერ უცვლის, პირიქით, მეტ ელვარებას ფენს, მით უფრო დღეს, როცა დადგა დრო საქართველოს ბედისათვის, ამ ჭეშმარიტად ისტორიულ ქაშს გადაწყვეტი სიტყვა ეროვნულმა სკოლამ თქვა—თავისუფალი საქართველოსათვის, ბედნიერი მომავლისათვის.

საღამოზე მობრძანებულ სტუმრებს, მშობლებს, მოსწავლეებს დიდი იაკობის დამახსოვრებაზე, მის ღვაწლზე ესაუბრა დაწყებითი კლასების მასწავლებელი რუსუდან ბენიძე.

სკოლის კედლებში აქედრდა ეროვნული ჰიმნი, ფრიალებდა საქართველოს რესპუბლიკის დროშა—დროშა დამოუკიდებლობისა და სიწმინდისა. პატარების ოვაციას, სიხარულს საზღვარი არ აქვს.

საღამო საინტერესო და შინაარსიანი პროგრამით წარიმართა. ამ ღონისძიების ინიციატორები გააწყვეთი კლასების მასწავლებლები ლილი ლიპარტელიანი, ციკო ირემაძე, მედეა ლოლელიანი, მუსიკის მასწავლებლები რუსუდან ყურაშვილი, თალკო სვანიძე იყვნენ. ფორტეპიანოსთან იყო მოსწავლე ნატო მიქაძე, სცენარი გუმბაზაშვილის გათვორბა ხატვის მასწავლებელმა როინ კოპალიანმა, მისი მადლიანი ხელით ფერებში აქედრდა იაკობ გომბაზაშვილის ნაწარმოებების გმირები.

ლელოდნენ პატარები—ქართული ჰიმნის ქღერაში გაქრა მათი განცდები.

პატარები სიყვარულით გადმოსცემდნენ დიდი იაკობის ბიოგრაფიას, მის ღვაწლსა და დამახსოვრებას, კითხულობდნენ ლექსებს, მოთხრობებს „დედა ენაზე“, სამშობლოზე, დედაზე, იაკობის გმირებზე.

საღამოს ელფერს მატებდა ის გარემოება, რომ დაწყებითი კლასების ყველა მოსწავლე მონაწილეობდა. პატარებმა დააგუგუნეს „შავლეგო“ ქოლისტი მე-4 კლასის მოსწავლე თემურ მშველიანი, გააცოცხლეს ქართული „იავნანა“ სცენაზე, „იავნანამ რა ჰქმნა“—გომბაზაშვილის შემოქმედებისა და ქართული სკოლის შედეგები. გაგვახსენეს ი. გომბაზაშვილის ბრძნული აზრები.

საღამო მიიღია. „დგას ახოვანი, მხარგაშლილი, ხე ჭეშმარიტი ერის მკურნალი, ერის ბურჯი იაკობ დიდი“.

სანთლები აკაიფდა, „ჩემო კარგო ქვეყანა“... იფრქვევა სიმღერა. დიას, მომავალი თქვენია პატარა ქართველებო!

მზია სვანიძე, სახალხო განათლების განყოფილების დაწყებითი სწავლების მეთოდისტი.

ორგანის სამშალო სკოლაში

ჩემი სიცოცხლე?

აჰა, მეც მზად ვარ

აბაპი... ჭეშმარიტად ბედნიერია ქართველი ერი, ასეთი სახელი რომ გამოაბრწყინა პოეზიის ცისკიდურზე.

აკაკი—ვამბობთ და ვიცით, ვინ იგულისხმება ამ სახელის მქონე, მუხლს მოვიდრეკთ დიდი მგოსნის წინაშე და ვეწაფებით მის პოეზიას. იგი გვასწავლის ერის სიყვარულს, რწმენით, მომავლის იმედით აგვაგებს, ბრძოლისკენ მოგვიწოდებს.

სულმანთი მგოსნის საიუბილეოდ მოვაწყვეთ ერთი ლექსის საღამო, წავიკითხეთ ლექსები: განთიადი, „იმერული ნანინა“, „ხატის წინა“, „თქვენი ჭირი“, „აველაიცის მცოდნე“, „ჩემო თავო“, „ნეტავი ჩიტი ვიყო“, „ქართველი ქალი“, „ხანჯალს“, „სიხმარი“, „ნინოზა“ და სხვა.

აკაკი უპირველესთაგანი იყო, რომელსაც „ერთი ღმერთი სწამდა—ქართველი ერი, ერთი სალოცავი ჰქონდა—საქართველო, ერთს ეტრფოდა—სამშობლოს თავისუფლებას, ერთი სძაგდა—მისი ქვეყნის მტერი“ ჩვენც აღვიზრდებით ამ შთაგონებით.

თუ კი პოეტისათვის ძვირფასია სამშობლო, რომლის სამსახურშიც დაიფრულა, დაე ჩვენც გვქონდეს უფლება შეგნებულად ვიმეორებდეთ მის სიტყვებს „თუკი სამშობლოს გამოაღვიძებს ჩემი სიცოცხლე, აჰა, მეც მზად ვარ!“

როგორც უფალი, სამშობლო ერთია

სასწამლო წლის დასაწყისში კლასის ხელმძღვანელმა გვითხრა, რომ მთელი წლის მანძილზე

გველოდა ბევრი საინტერესო კლასისათი სხვადასხვა თემაზე.

ოქტომბერში ჩავატარეთ ზნეობის გაკვეთილი თემაზე: „რას ნიშნავს იყო აღზრდილი ადამიანი?“ ვისაუბრეთ ადამიანის აღზრდილობასა და მის შინაგან კულტურაზე.

ნოემბერში ჩავატარეთ კლასისათი, რომელიც ყველაზე საინტერესო და მრავალსმეტყველი აღმოჩნდა. მას წარვუძღვარეთ დიდი ქართველი პოეტის რაფიელ ერისთავის უკვდავი სიტყვები „როგორც უფალი, სამშობლო, ერთია ქვეყანაზედა“. ეს სიტყვები ხომ მართლაც ნათლად ეხმიანება დღევანდელობას, ახალგაზრდობის გულისტყმას. წავიკითხეთ ქართველ პოეტთა პატრიოტული ლექსები: „საქართველო“, „ოღესე დიდი ყოფილა საქართველო“, „სამშობლო ხეესურისა“, „მოღალატენი“, „მღერია“, „დღეს საქართველო არ გვაპატიებს“, „უფლისციხესთან სისხლისფერა ყაყაჩოს წვეთი“ და მრავალი სხვა.

გათვალისწინებული გვაქვს კლასისათვის ჩატარება თემებზე: „მწვანეთა პარტიკა, ლეჩხუმის ეკოლოგიური პრობლემები და მოსწავლე-ახალგაზრდობა“, „როგორ მესახება დამოუკიდებელი საქართველო“ და სხვა.

ეს დღე

არასდროს

დაგვავიწყდება

მეექვსე კლასის მოსწავლეები, ხელმძღვანელ-მასწავლებლები გაგვმზადრეთ ექსკურსიაზე მარშრუტით: ორბელი—სათფლია—გელათი—ორბელი.

უჩვეულოდ თბილი და მზიანი დღე იყო. სათფლიაში განგაცვიფრა ღინოზაგის ნაკვალევის

ხილვამ. მალე გამოქვაბულში აღმოჩნდით. ჩვენს თვალწინ უცხო სანახაობა გადაიშალა. სანთლების შუქზე სტალაქტების სილუეტები გამოიკვეთა. მოგვხიბლა ბუნების ამ საოცრებამ.

აქვე, მღვიმეში ფოტოსურათები გადავიღეთ. გეზი გელათისკენ ავიღეთ. ქუთაისიდან გელათამდე მთელი გზა მორთული იყო ჭვრიანი სამგლოვიარო შინდისფერი ღრუშებით.

ქართველმა ხალხმა ტაძრამდე მიაცილა იბერეთის უკანასკნელი მეფე სოლომონ II. „ოქროს ჩარახში“ დაასვენეს და ბაგრატიონთა საძვალემ გულში ჩაიკრა საქართველოსთვის ტანჯული მეფის ნეშტი.

ჩვენც ავანთეთ სანთლები და ღუმლით პატივი მივაგეთ მეფის ხსოვნას.

ამ დღეს პირველად ვნახეთ გელათის საუცხოო მონასტერი—ქართველი ხალხის დიდება და სიამაყე.

ფეხი დაგვადგით დავით აღმაშენებლის საფლავის ქვას და ყვავილებით შევამკეთ იგი.

„წადონსურ წყაროში“ ვერცხლის ფულები ჩავყარეთ და საქართველოს სიცოცხლესა და ბედნიერებაზე ვილოცეთ.

გელათის ეზოშივე შევიძინეთ იესო ქრისტეს ჭვრები, ღვთისმშობლის ხატები.

ექსკურსიამ დიდად იმოქმედა ჩვენზე. განა შეიძლება ჩვენი ქართული მიწის ყოველ გოჭსა და კუნძულს თვალსჩინებით არ გუფრთხილდებოდეთ? კიდეც უფრო გაგვიღვიფრა სიყვარული ჩვენი ქვეყნის ისტორიისა. ეს დღე არასოდეს დაგვაიწყდება.

თეა გურგუჩიანი, ანთონო ჩაპვატაძე, ორბელის საშუალო სკოლის მეექვსეკლასელები. გთხოვთ ჰმონორარი გადარიცხოთ ახალგაზრდა მასწავლებლის ღელა ქელიძის ფონდში.

პ ი ნ ს

საზღვარგარეთ მიემგზავრება

როგორც ცნობილია, რესპუბლიკაში გახშირდა მოქალაქეთა ექრპო მიწვევები თურქეთში, სირიაში, ავსტრიაში და სინგაპურში. ჩვენი რაიონიდან წაღეს აღნიშნულ ქვეყნებში გასამგზავრებლად ექრპო მიწვევით 56 მოქალაქეზე გამოდდა დოკუმენტები და შინაგან საქმეთა რაიგანყოფილების საპასპორტო სამსახურის მიერ გადაგზავნა საქარტველოს რესპუბლიკის შს სამინისტროს საპასპორტო სამსახურის ვიზებისა და რეგისტრაციის განყოფილებას.

არის შემთხვევები, როცა მოქალაქეები იოლი გზით მ. წ. „სპეკულაციის“ გზით, იძენენ მოწვევებს რის გამოც რესპუბლიკაში შეიქმნა სრული ქაოსი. ამასთან დაკავშირებით ექრპო მოწვევები, მიღებული მიმდინარე წლის 2 ნოემბრამდე, განი-

ხილება ქაბქოთა საკონსულოს დამოწმების გარეშე, ხოლო 2 ნოემბრის შემდეგ გაცემული მოწვევები აუცილებლად უნდა იყოს დამოწმებული შესაბამის ქვეყნებში საბქოთა საკონსულოს მიერ. შესაბამის ქვეყნებში გამგზავრებისას მოქალაქეებმა შს რაიონული განყოფილების საპასპორტო სამსახურში უნდა წარმოადგინონ პირადობის პასპორტა, მიწვევა თავისი კონვერტით, მიწვევის ასლი 2 ცალად, მიწვევის თარგმანი, 4 ცალი ფოტოსურათი ზომით 4X6-თან, სურათი გადაღებული უნდა იყოს ხაოიან ქალღღრე წარმოდგინონ აგრეთვე შემნახველი სალაროდან ბაჟის გადახდის ქვითარი. 16 წელს ზევით მიღწეულ დოკუმენტ მოქალაქეზე საზღვარგარეთის პასპორტის ღირებულება 201 (ორას ერთი მანეთი)

საზღვრების მიღების დღიდან საზღვარგარეთ გასამგზავრებელი პასპორტების მიღება შესაძლოა გავრცელდეს 3-4 თვე, ნაცვლად ორი თვისა ხოლო მოქალაქეებზე საზღვრების ხელზე გაცემა არ დაიშვება.

როგორც ცნობილია, სახალხო დეპუტატთა ცაგერის რაიონული საბქოს აღმასკომმა 1990 წლის 17 ნოემბერს მიიღო გადაწყვეტილება იმის თაობაზე, რომ ლენინქა და სტალინის ქუჩებს ეწოდოთ რუსთაველისა და მერაბ კოსტავას ქუჩები, ამასთან დაკავშირებით მ. ს. რაიონული განყოფილების საპასპორტო სამსახურში უნდა წარმოადგინონ საბინაო წიგნები და პირადობის პასპორტები, მასში ცვლილებების შეტანის მიზნით, ხოლო კომუნალურ ბინებში მობინადრე ოჯახებმა სახლმმართველოებს დახმარებით წარმოადგინონ საბინაო წიგნი და პირადობის პასპორტები.

მ. ჩაპცტაძე

მ. ს. ცაგერის რაიონული განყოფილების საპასპორტო სამსახურის უფროსი, მილიციის კაპიტანი.

ჩვენი კალენდარი

დეკემბერი

150 წლის წინათ დაიბადა დიმიტრი ჯანაშვილი (1840-1905), ქართველი ისტორიკოსი, პუბლიცისტი, საზოგადო მოღვაწე.

დ. ჯანაშვილი დაიბადა სოფელ კახში. სწავლობდა სამხედრო აკადემიაში, მუშაობდა მასწავლებლად ზაქათალის სამაზრო სკოლაში, ქუთაისის სასულიერო და თბილისის სათავადაზნაურო სასწავლებლებში. იყო „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ გამგეობის წევრი. მან დასტამბა ასობათ ისტორიული, ეთნოგრაფიული ხასიათის წერილი, გამოკვლევა, აგრეთვე სახელმძღვანელო წიგნები და რეცენზიები, რომლებიც წლების მანძილზე იბეჭდებოდა ქართულ და რუსულ ჟურნალებზე.

„ძველი აღთქმის საღმრთო ისტორია“, „ქართული გრამატიკა“, „საქიროა ამჟამად თხზულებანი იწერებოდნენ ქართულ ენაზე თუ არა“, „მაგე“, „აკაც განათლება უნდა მისცეს სასარი ცხოვრების გაფაჩიებისა და სიმდიდრის მოპოვებისა“ და სხვა გამოკვლევები დღესაც ინტერესით იკითხება.

60 წლის წინათ დაიბადა აკაკი გაწერელია, ქართველი საბქოთა ლიტერატურათმცოდნე, მწერალი. ა. გაწერელიამ დაამთავრა თბი-

ლისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიური ფაკულტეტი. არის ფილოლოგიური მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე.

სწავლული წლების მანძილზე მუშაობდა საქართველოს რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტში, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში, სადაც 33 წელიწადი ხელმძღვანელობს საზღვარგარეთული ლიტერატურის კათედრას. იგი ავტორია ათობით გამოკვლევებსა ქართული ფილოლოგიის დარგში. მათ შორის აღსანიშნავია მონოგრაფიები „ნიკოლოზ ბარათაშვილი“, „გრიგოლ ორბელიანი“, „ვაჟა-ფშაველა“, „ქართული კლასიკური ლექსი“, „ნარკვევები ქართული პოეტიკიდან“.

სწავლულის მონოგრაფიები და ნაშუგვრები ეხება ქართველ და უცხოელ მწერლებსა და საზოგადო მოღვაწეებს. მას დაწერილი და გამოსაცემად გამზადებული აქვს ლიტერატურული წერილების დიდტანისი წიგნი. მასში შევიდა გამოკვლევები „ნ. ბარათაშვილის თხზულებანი“, ა. დიუმას „კავკასია“ და სხვა მოთხრობები, „შამილი და მისი ნაიბი“, „სიკვდილი ბარათაშვილისა“ და სხვა. გაწერელის ნაწარმოებები თარგმნილია რუსულ, უკრაინულ, ფრანგულ და სხვა ენებზე.

რედაქტორი

ნ. ნემსაძე

ცოლისდა ციცო, ქვისლი მურბანი, ცოლისდიშვილები მერი, თამარ, გიორგი გუგაგები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა გურგენ ბიქტორის ძე სილაგაძე დაკრძალვა 23 დეკემბერს, კვირას, ქ. ქუთაისში. გამოსვენება ნიკეას ქ. №54-დან.

ცაგერის ღვინის ქარხნის საწარმოს თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მურმან გუგაგას ქვოსლის გურგენ ბიქტორის ძე სილაგაძის გარდაცვალების გამო.

ცაგერის ავტოსატრანსპორტო საწარმოს თანამშრომლები თანაუგრძნობენ მერი გურგუჩიანს დედის

თამარ კორაშვილის გარდაცვალების გამო.

დამზადების გაერთიანების თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ალდა მუშუდინას ბიძაშვილის გურგენ სილაგაძის გარდაცვალების გამო.

ბონდო სალინაძე, ბორის მუშუდინი, კიბლო ლარტულიანი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა გურგენ სილაგაძე.

ორბელის კომპიუტრინების აპარატის თანამშრომლები თანაუგრძნობენ ბიჭიკო ბურჯალიანს სიძის გურამ ეძგვერაძის გარდაცვალების გამო და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

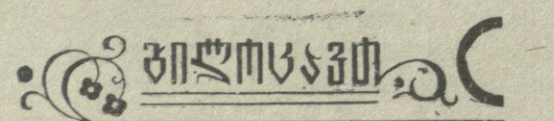

მზისა გურჯაღიანს მურმან გახსოვლიანს

გილოცავთ ბედნიერებას, გისურვებთ დღეგრძელობას. ფუძის სიძლიერეს, შეილთა სიმრავლეს. დარეჯანი, ნორიკო, თამილა, ფერიდე, მზია ნატო.

მაკა ლომარის ასულ ხუბუადაშვილს მერაბ მიხეილის ქმ ქარსალაძეს

გილოცავთ ბედნიერებას, ლამაზად და შინაარსიანად გაგეტარებინოთ თქვენი ცხოვრება. სიხარულითა და სიყვარულით. შეილთა სიმრავლითა და ქართული სულით გეცხოვროთ თავისუფალ საქართველოში. თაბორის არასრული საშუალო სკოლის პედაგოგიური კოლექტივი და ტექნიკური პერსონალი.

მალვინა შადვას ასულ ეფაქას

გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ ხანგრძლივ სიცოცხლეს, წარმატებებს საზოგადოებრივ საქმიანობაში. წიფერჩის საბავშვო ბაგა-ბაღის თანამშრომლები.

ნონა, ვლადიმერ ხატურიანებს

გილოცავთ შეილიშვილის შეძენას. ღმერთმა ამრავლოს თქვენს ფუძეზე ძე-ასულელები. თინა სალინაძე, ნუცა მამარდაშვილი, მალვინა მინდაძე, სულიკო მეიფარიანი, თამილა კოპალიანი, ნუგზარ კოპალიანი, ჯამლეთ ნემსაძე.

მალვინა შადვას ასულ ეფაქას

გილოცავთ დაბადების დღეს. გისურვებთ ხანგრძლივ სიცოცხლეს, წარმატებებს პედაგოგიურ მოღვაწეობაში. ნუნუ მუშუდინი, ფატი ყურაშვილი, ნელი ბენიძე, ნათელა ჩაკვეტაძე.

ჩვენი მისამართი: 384100 ცაგერი, ღვინის ქ. №56. ტელეფონები: რედაქტორის—22-81, რედაქტორის მოადგილის—22-85, პასუხისმგებელი მდივნის—22-84.

სახალხო მეურნეობის განყოფილების—22-86, მშრომელთა წერილების განყოფილების—22-41, საკორექტოროს—22-48. სტამბის დირექტორის

—22-17, საამწუკრობო საამქროს—22-28, ვაჭეთი გამოდის სამაზათს, ხუთშაბათს, შაბათს, შეკვეთა №144 ტირაჟი 4458

საქართველოს ბეჭდვითი სიტყვის სახელმწიფო კომიტეტის ქუთაისის პოლიგრაფიული გაერთიანების ცაგერის სტამბა.